

ŞEYTAN ARABASI

AYDAN ÇELİK

Dikkat ayı çıkabilir

Uzun yıllar avcılık yaptıktan sonra, tövbe etmiş bir arkadaşım var.

“Gez, göz, arpacık”la geçen günlerini unutmak için her şeyi yapıyor. Bir süredir Kuş Gözlemciliği’ne kapılmış durumda. Boynunda bir dürbün, çıkınında bir kuru ekmek, memleketin her yerinde kuş peşinde doluyor.

Eve dönüşleri çoğunlukla pek kederli oluyor: “Yok etmişiz herşeyi, canına okumuşuz” diye kahredip duruyor. Elbette her zaman böyle olmuyor, bazen çıkınında komik bir hikâyeyle geliyor.

Kırşehir civarında arkadaşlarıyla beraber dolaşırken amcanın biri yaşıyor ve soruyor: “Kolay gelsin gençler, ne yapıyorsunuz böyle?” Bizimki, “Kuş gözlüyoruz” deyince, amcadan şöyle bir karşılık geliyor: “Aman közleyin közleyin. Nefis olur kuş közlemesi.”

Ben ona: “Böyle giderse yakında yumurtlayacaksın” diye takılırım, o da bana: “Böyle giderse yakında bir yerlerinden pedal çıkacak” diye takılır.

Kuşlarla ilgili ne duysam onunla paylaşırım, o da bisikletle ilgili ne duysa aynı şeyi yapar. Sadece o değil neredeyse bütün arkadaşlarım bisikletle ilgili ne duylarsa bana iletir.

Ne yalan söyleyeyim, bunların çoğu bildik ve sıkıcı şeylerdir. Güzel hikâyeler, tesadüflerle birlikte gelir. Üstelik konu, doğrudan bisikletle ilgili filan değildir.

Bir kaç gün önce böyle bir hikâye dinledim. Gürcistanlı arkadaşım İrma anlattı.

Hikâye seksenli yılların başında Gürcistan’da geçiyor.

Bir Suudi Prens, ülkeye diplomatik bir ziyaret yapıyor. Kuşsütünün bile eksik olmadığı sofralarda ağırlandıyor. Halinden pek memnun olan Prens, her şey için teşekkür ettikten sonra son bir istek de bulunuyor. Kendisinin bir avcı olduğunu, bugüne kadar her çeşit hayvan vurduğunu, ama hiç Kara Ayı vurmadığını, eğer bu konuda bir imkân sağlanırsa, Arabistan-Sovyet dostluğunun daha da pekişeceğini söylüyor.

Ruslar konuyu halletmek için hemen devreye giriyor. (İrma’nın anlattığına göre, o dönemde Ruslar karar veriyor, Gürcüler uyguluyor.)

Lakin mevsim kış. Aylar derin uykuda. Ortalıkta avlayacak ayı filan yok. Bir bürokrat anında çözüm üretiyor: Sirkten alınacak bir ayı, ormana salınacak, Suudi Prens onu avlayacak ve Suudi-Sovyet dostluğu daha da pekişecektir.

Aynen söylendiği gibi yapılıyor. Sirkten bir ayı bulunuyor ve ormana salınıyor. Prens ormana götürülüyor ve uygun bir pusuya yatırılıyor.

Ayı ormanda özgür özgür gezinirken, önünden bisikletle geçen bir köylüye rastlıyor. Köylü korkuyla bisikleti yere atıp kaçmaya başlıyor.

Sirk ayısı bisikleti yerden kaldırıyor, seleye oturuyor ve pedal çevirmeye başlıyor.

Önünden bisikletle geçen ayıyı gören avcı prens, kelimenin tam anlamıyla bir çok geçiriyor ve tüfeğini atıp, kaçmaya başlıyor.

Ülkesine döndükten sonra, anlattıklarına kimse inanmıyor. Uzun süre psikolojik tedavi gördüğü gibi, iki ülke arasında diplomatik krize sebep oluyor.

İrma’nın hikayesini dinledikten sonra aklıma Cem Boyner’in avladığı kutupayısı önündeki poz ve Cezmi Ersöz’ün o pozdan hareketle yazdığı nefis yazı geldi.

Ersöz, yerde yatan o ayının kaderiyle bizimkinin aynı olduğunu anlatan lirik bir metin kaleme almıştı.

Yazının yer aldığı *Hayat Bir Emrin Var mı?* kitabını evde bulamayınca, en yakın kitapçıya koştum ama orada da bulamadım.

Lakin kitapçının vitrininde başka bir sürprizle karşılaştım: *Gecenin Yüreği* adını taşıyan dev kitabın kapağında, Ufuk Güldemir’i gördüm. Güldemir, omzunda dürbünü tüfeği, Robert de Niro karizması ve önündeki geyikle poz vermiş...

Daha fazlasını söylemiyorum. Gidin bir kitapçıya, sayfalarını çevirin. (Ya da girin internete, kitap için yapılmış özel sayfaları göreceksiniz.)

O Afrika atasözüne sığınarak bitirelim bu yazıyı: “Aslanlar kendi tarihlerini yazana kadar, kitaplar avcıları haklı çıkaracaktır.”

DİKKAT AYI ÇIKABİLİR

www.aydancelik.com